UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Octaua qualiter accusatio fieri debeat? So. inscriptis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

quum:arg.contra,ſpeciale eſt in epiſcopo. Jo.

Peruenit. ¶ Caſus Epõs Maſſilieñ.prauos hoies habebat in ſua cõuerſatione: ⁊ precipue quẽdam preſbyterũ fornicatorem.hoc peruenit ad notitiã Grego.quare precipit Uirgilio epõ vt Maſſilieñ.vltione cõpeſcat: ⁊ preſbyterum fornicatorem cogat penitere.

a ¶ In ſocietate. Nota ꝙ preſumit cõtra aliquem vel ꝑ aliquo ex ſocietate,vt.xxviij.q.j.ſepe.lxxxj.diſt.clericus.⁊.xviij.q.ij.definimus.Joan.

b Epiſcopi poſſint.ſ.di.xciij.diaconi.

¶ Item Joãnes. ¶ Caſus.Per hũc ⸿.probat Gra.ꝙ ſubditi poſſunt accuſare prelatos: ⁊ dicit ꝙ Jo.redarguebat iudeos ad ſe venientes.

c ¶ Joãnes.probat cũ hic eremita accuſabat ꝙ monachi poſſunt accuſare: qđ verum eſt ſi habẽt ſpeciale mandatũ abbatis.xvj.q.j.que vere. †niſi forte requiri non poſſit ſine magna difficultate:arg.ff.de iniur.ſed ſi vnius.⸿.filio.vt notaui.xij.q.j.non dicatis.

¶ Item ex. ¶ Caſus.Nunc concludit Grat.ex ſupradictis. Dictũ eſt ſupra ꝙ illi poſſunt accuſare ſacerdotes qui ad eũdem gradum aſcendere poſſunt:ſed monachi poſſunt prouehi ad ſacerdotium ergo poſſunt accuſare ſacerdotes.

† Etēx accu. ex pte. vbi de h⁹.Itẽ iter ca nonib⁹ ſ.ea.q. ibi.⁊.c. teſtes.⁊.c.ſac dotes.vj.q.j. ca.j.L.

ſecreto ↄuerſationẽ videant, et ex ſedula viſione exemplũ profectus ſumant.

Idem Uirgilio epõ Arela.

¶ Prauos i ſua ſocietate epiſcopus habere non debet.

Peruenit ad nos fratrẽ et coepm nr̃m Serenũ maſſiliẽſem prauos hoies in ſocietate[a] ſua habere: ita deniꝗ vt pbr̃m quẽdã qui poſt lapſum carnis in ſuis adhuc dicitur iniquitatibus volutari,familiarẽ habeat.qđ a vobis ſubtiliter eſt requirẽdum. Et ſi ita cõſtiterit:cure vobis ſit noſtra eum ſic vice corrigere:vt qui talem recipit,nõ familiaritate fouere,ſed diſcat ſe potius vltione cõprimere: et qui receptus eſt, diſcat lachrymis pctã diluere,nõ iniquitatẽ imũditijs cumulare.

Item Paſchalis papa.

¶ Uiros boni teſtimonij ſemper epiſcopi ſecum habeant.

Epiſcopi lectioni ⁊ orationi vacent: ⁊ ſemp ſecum preſbyteros et diacones aut alios boni teſtimonij clericos habeant:vt ſm apoſtolum et ſanctoꝝ patrum inſtituta poſſint[b] irreprehenſibiles inueniri.

Item Joannes[c] baptiſta cũ duceret eremiticã vitam,ſcribas et phariſeos,ſacerdotes ⁊ leuitas iudeoꝝ ad ſe venientes aſpera increpatiõe redarguit. Item ex canonibus definitur. Illi ſacerdotes accuſare poſſunt, qui ad eundem gradum conſcendere valent. Cum ergo monachi ad ſacerdotij gradũ laudabiliter pertingere valeant:patet ꝙ ⁊ ipſi ſacerdotes libere accuſare poſſunt. ¶ Queſtio.viij.

De accuſatione[d] ꝟo qualiter fieri valeat, in canonibus aperte decernit. Ait em̃ Calixtus papa.

¶ Accuſatio ſemper fiat in ſcriptis.

De accuſatiõe. ¶ Hec queſtio diuidit in duas partes:in quaꝝ prima probat ꝙ accuſator debet eſſe preſens,et obligare ſe ꝓprio ſcripto ad talionem. Secunda ibi:Que vero. Jo.de fan.

¶ Caſus.Hic ponitur.viij.q.qua querit an accuſatio debeat fieri in ſcriptis/⁊ ꝓbat primo ꝙ ſic: poſtea probat contrarium: ⁊ poſtea ſoluit in ⸿.ſed calixtus.

d ¶ De accuſatione. Circa hoc notãdum eſt ꝙ aliud eſt infamatio:aliud denũciatio:aliud accuſatio. Infamatio ꝓhibet.ſ.e.q.proxi.accuſatio.v.q.j.c.j.⁊.ij. Secunda ſcʒ denunciatio precipit.ſ.e.q.j.ſi peccauerit.ſ.q.proxi.quapropter.⁊ fit ſine inſcriptione.iiij.qõ.iiij.⸿.aliquãdo. Tertia.ſ.accuſatio pmittit: et in ea inſcribit et ſubſcribit.j.e.libelloꝝ. Fallit tamẽ hoc in ſex caſib⁹. Non em̃ ſemp cogit quis inſcribere: vt in leuib⁹ criminibus,ff.de accu.leuia.⁊ in crimine abigeatus. †C.de abigeis.l.vna.et in caſu vbi mulier accuſat.xv.q.iij.de crimine,⁊ ſm quoſdã in crimine apoſtaſie:et vbi xpianus iudeã duxiſſe accuſat.C.de apoſta.apoſtatarũ.C.de iudeis.ne quis. et vbi maritus accuſat vxorem iure mariti.iiij.qõ.iiij.⸿.ſi maritus.C.de adulte.q̃uis.et.l.q̃uis.⁊.l.iure. Jo. Sʒ hoc falſum eſt ſm ius canonicũ: vt ex̃ de ꝑcu.tue fraternitatis. Item qñ offm̃ denũciat crimẽ alicuius.C.de accu.ea q̃.iiij.q.iiij.⸿.aliqñ.B. Et cũ crimẽ in modũ exceptiõis ꝓponit ſm ꝙ diſtiguit ex̃ de accuſ.ſup his. Nũc videndũ q̃d iuris ſit circa ſingulos modos agẽdi. Et q̃dẽ denunciationẽ precedet admonitio.al's remouet denũcians a denũciatione: vt ex̃ de accuſat.ſup his.et.c.ſi q̃s epõs.et.ſ.e.q.vij.accuſatio.⁊ ca.ſi q̃s ergo. Itẽ criminoſi/infames/inimici, poſſunt a denũciatiõe repelli: vt.iij.q.vij.qui ſine peccato.et.c.poſtulatus.⁊.xxxv.qõ.vj.epõs i ſynodo,et ex̃ de teſti.cogẽ.preterea.ex̃ de accuſ.cuʒ oporteat.⁊ dictum eſt.ſ.e.q.j.ſi peccauerit.⁊ ex̃.e.qualiter.ij. Pena ſic cõuicti modica eſt/q: debet penitere de crimine:et credo eũ nõ eſſe remouendũ ab ordine vel dignitate: niſi delicti qualitas aliđ requirat/vt i ſimonia.j.q.j.ſi quis neq̃.⁊.q.vij.requiritis.ſeu ſcandalum inde oriretur.ex̃ de no.ope.nun.cum ex iniuncto. Si aũt agat in modum inquiſitionis.ſil'r inſcriptio non eſt neceſſaria,⁊ poteſt procedi ſine ipſo qui impetrauit inquiſitionẽ:ſicut et cũ ipſo:ſed fama dʒ precedere inquiſitionem,nõ ſemel ſʒ ſepius: ⁊ apud bonos et graues: vt ex̃ de accu.qualiter.⁊.c.cũ oporteat.⁊ de ſimo.licet. Citari etiã dʒ infamatus/vt audiat ei⁹ exceptio: vt eiſdẽ.c.habetur.⁊ ex̃ de ſen.⁊ re iudi.cũ J.et A. Et in hoc caſu poſſunt teſtes recipi lite nõ ↄteſt.vt ex̃ vt lit.nõ conteſt.qm̃ frequenter.⸿.iij. Pena huius talis eſt. Prelati ſunt ab adminiſtratione remouẽdi,minores ſunt beneficio priuandi.extra eo.qualiter.⁊ de ſimo.dilectus. Sed ſi in modum exceptionis obijcitur crimen/diſtingue vt extra.e.ſuper his.⁊ ex̃ de ordi.cog.cum dilectus.⁊ debet eſſe preſens.ex̃ eo.qualiter.⁊ in hoc caſu laici bone fame admittuntur ad agendum/excipiendum/⁊ teſtificandum.extra de teſti.tam literis.et.xxiij.diſt.illud. Sed cum crimẽ obijcitur in modũ accuſatiõis,ſemper eſt neceſſaria inſcriptio: vt.j.e.libelloꝝ.fallit in ſex caſibus ſupra nota. ⁊ in ſeptimo ſm quoſdam cum officialis accuſat.C.de accu.ea que. In hoc caſu pena eſt depoſitio: vt.ſ.proxi.q.lator,⁊ ex̃ de ſimo.dilectus.

Luce iij.a.

Accuſatio,denunciatio ⁊ infamatio diuerſa ſunt.

Ubi agit ciuil.iiij.q.iiij.⸿.adſciui.

Denũciati punitio.

Inq̃ſiti punitio

Accuſati punitio.

A Cceſatoꝝ. ¶ Caſus. Queſitum fuit a Calixto an accuſatores recipi debeant ſine ſcriptura, ⁊ accuſato abſente: Et certe reſpondetur ꝙ non.

a ¶ Nec abſente. C. de pe. ne diu. cõtra. Sed illud ſpeciale eſt i apparitore. ſic. ȝ. e. q. vj. §. ſunt quoꝝ. ⁊ nota. iij. q. iiij. nullius.

b ¶ Quibuſlibet. j. v. q. ij. relatum. Sed cõtra. v. q. vlti. epiphanium.

S Ciant. ¶ Caſus Accuſatores accuſationẽ ſuã debent deferre in publicam notionem quam poſſint teſtib⁹ et alijs probationib⁹ iudici demonſtrare.

c ¶ Uel indicijs. xxxij. q. õ. j. dixit. et xxxv. q. vj. c. j. Sȝ cõtra. iij. q. ix. abſens. Sed ibi non accuſatur, ſed tm̃ libellus accuſationis propoſitus eſt cõtra abſentem. libellus tamẽ in abſentia rei proponitur. ff. de adul. miles. §. ſexaginta. Hoc veruȝ eſt niſi abſens ſit per contumaciaȝ: vt. iij. q. ix. decernimus.

Idez tenent B. ⁊ L. ad hoc xxiiij. q. iij. c. de illicita. Archi.

Q Uiſqs. ¶ Caſus hoc ca. diuiditur in duas partes. In prima dicitur ꝙ qui vult alium accuſare, in iudicium veniat, et indicet nomen rei, ad penã talionis obligand⁹: ita ꝙ accuſator et accuſatus in cuſtodia habeantur, conſiderata dignitate perſone: et ſi accuſator non probauerit, puniatur pena talionis. In ſecunda ibi: Qui vero. dicitur ꝙ qui vadunt ad ſortilegos ⁊ magos, nõ admittuntur ad accuſationem. Caſus ſeq. ca. planus eſt.

A Ccuſatoꝝ pſone nũꝙ̃ recipiant ſine ſcripto: nec abſente[a] eo quẽ accuſare voluerint, quibuſlibet[b] accuſare permittatur. Codi. libro iiij. titu. de probationibus.

S Ciant cũcti accuſatores eaȝ rẽ ſe debere inferre in publicam notionem, que munita ſit teſtibus idoneis, vel inſtructa aptiſſimis documentis, vel indicijs[c] ad probationem idoneis vel indubitatis et luce clarioribus expedita.

I tem Euticianus papa.

¶ Accuſatio ſemp debet fieri in ſcriptis.

Q Uiſquis[d] ille eſt q̃ crimen intẽdit, in iudiciũ veniat: nomẽ rei indicet: vinculum[e] inſcriptiõis arripiat: cuſtodie ſimilitudinẽ (habita tñ dignitatis[f] eſtimatiõe) patiatur: nec impunitam ſibi nouerit licentiã mentiẽdi: cũ calumniantes ad vindictam poſcat ſimilitudo[g] ſupplicij.

¶ Qui võ ad ſortilegos magoſq̃ꝫ cõcurrũt, nullaten⁹ ad accuſationẽ ſunt admittendi.

I tem Sixtus papa.

Q Ui crimen obijcit, ſcribat ſe ꝓbaturũ: et q̃ nõ probauerit qd̃ obiecit, penam quam intulerit ipſe patiatur.

S ed Stephanus papa contra videtur ſcribere dicens.

¶ De eodem.

P Er ſcripta nulli⁹ accuſatio ſuſcipiať: ſed propria voce (ſi legitima ⁊ condigna accuſatoris perſona fuerit) preſente videlicȝ eo quem accuſare deſiderat: quia nullus abſens[h] accuſare poteſt, nec ab aliquo accuſari.

¶ Sed Calixtus papa precepit vt accuſator preſente eo quem accuſat, in ſcriptis iudici accuſationẽ offerat, et propria voce literas ſue accuſationis legat. Stephanus aũt ꝓhibet ne abſens aliquẽ per epiſtolam accuſare audeat.

Q ue võ ſit forma accuſationis, ⁊ q̃s modus cõcipiẽdorũ libellorũ: Paulus in digeſtis lib. j. de publicis iudicijs, titu. de accuſationib⁹ ⁊ inſcriptionibus oſtendit dicens.

L ibelloꝝ inſcriptionis con-

ꝙ non: ſed voce propria ⁊ accuſato preſente: qꝛ abſens ab aliquo accuſari non poteſt.

h ¶ Abſens. Poteſt eñ libellus dari abſente accuſato: vt. v. q. vj. epiphaniũ. C. de exhi. re. l. ij. et etiã die feriato: vt. ff. de adul. miles. §. ſexaginta. prius tñ denunciabit eum accuſator quem vult accuſare: al's nõ audieť: vt. ff. de adulte. denunciaſſe. et C. de accu. abſentem. deinde det libellum iudici: iudex tamen nõ pri⁹ libellum recipiat, q̃ꝫ inſcriptio ſit facta, et fideiuſſoreȝ dederit de lite pſequenda. C. ad tur pil. l. j. ⁊ C. qui accuſa. non poſ. l. iij. Poſtmodũ vocandus eſt reus † ſm legem. C. de exhi. re. l. ij. et nomẽ ei⁹ recipietur iter nomina reoꝝ. et hoc fit cum lis eſt conteſt. ff. de adulť. ſi marit⁹. §. preſcriptiones. ⁊ ff. de iure fiſ. fiſcus. ⁊ pri⁹ habebit inducias xx. dieꝝ ad deliberandũ / non trium tm̃: vt quidam dicũt: vt. ff. de pub. iudi. inter. habebit etiaȝ inducias xxx. dierũ ad cõponẽdos meſtos penates: vt. C. de exhi. re. l. ij. ſm canones tamen non videtur ꝙ neceſſaria ſit denunciatio vel talis ſolennitas: vt extra de accuſa. licet. in fine.

Accuſato abſente poteſt dari libellus.

† Ad hoc. C. de calũ. non pri⁹. ff. de iudi. ſi lõgi⁹. ⁊ ita nota. Vic. ex de ee: lec. congregato. ij. ps.

¶ Sed Calixtus ¶ Caſus. Gra. ſoluit cõtrarietatem hanc: qꝛ qđ dicit Calixtus, intelligiť ꝙ accuſator debet pſente accuſato ⁊ in ſcriptis accuſationẽ iudici offerre, ſed Stepha. ꝓhibet ne aliq̃s accuſet aliũ per epl'am.

¶ Libelloꝝ ¶ Caſus Diciť in hac. l. qualiter libellus accuſationis in adulterio concipi debeat. et dȝ fieri hoc modo. Lucius titius tali die apud talem iudicem accuſat B. mulierẽ de adulterio qđ dicit eã cũ M. cõmiſiſſe in tali ciuitate, menſe tali, in domo tali, talibus conſulibus tunc exiſtentibus. ſed diem ⁊ horã cõmiſſi criminis aſſignare nõ cõpelliť. Et ſi libelli nõ ſunt legitime concepti, nomen rei aboleť / ⁊ iteꝝ poterit accuſari. preterea inſcribere dȝ accuſator vel alius pro eo ſi ipſe neſcit literas. ⁊ ſi aliud crimen obijciať / debet in libello accuſationis comprehẽdi. et ſi accuſator deceſſerit / vel alia cauſa eum impedierit accuſare: nomẽ rei aboletur reo poſtulãte: ⁊ ex integro intra. xxx. dies poterit ab eo accuſari. Eodem modo ſm decretiſtas formabitur libellus: excepto eo ꝙ vbi ponitur nomen imperatoris, ibi

d ¶ Quiſquis. hoc ponitur. C. de accu. l. vlti.

e ¶ Uinculũ inſcriptionis arripiat. i. obliget ſe ad talionem. iiij. q. iiij. §. inſcriptio. Archi.

f ¶ Dignitatis. Quia pari iure cenſentur accuſator et accuſatus. iij. q. ix. c. vlti. C. de exhi. re. l. vlti. Tamen ratio dignitatis in hoc habeť ꝙ minus puniť ꝯſtitutus in dignitate q̃ꝫ alter. xxiiij. q. j. qui cõtra. ⁊ c. quiſquis.

Dignitate p̄dit⁹ minus puniť q̃ꝫ alter.

g ¶ Similitudo. Niſi in caſibus exceptis. ȝ. e. queſt. iij. §. notandum. ij.

Q Ui crimen. ¶ Sed ſtephanus. ¶ Caſus. Probauit ſupra Gratianus ꝙ accuſatio debet fieri in ſcriptis: modo videtur probare contrarium: et probat ſuperficialiter.

P Er ſcripta. ¶ Caſus Queſitum eſt vtrum per epiſtolam poſſit quis alium accuſare: Et reſpondeť

Inſtiꝫ multa hic dꝫ.

poneretur nomen pape: et vbi ponitur nomen conſulis, ponetur nomen epiſcopi.

a ¶ Conſul ⁊ dies. inſtitute accuſationis, qȝ de die cō miſſi criminis loquitur: nam conſul ⁊ dies ſunt proponendi: hodie primo ponitur imperatoris nomen, poſtea cōſulis: poſtea īdictio, poſtea mēſis et dies. in aut. vt preponatur imperatoris nomen. colla. v.

b ¶ Caio Seio. ideo nomē exp̄mit vt ſm̄ qualitatem perſone puniatur magis vel minus. Sed quid ſi ignoratur que ſit illa perſona? Uidet ꝙ nihilominꝰ ipſum accuſare poſſit: vt v.q.j.c.ij.

Adde ꝙ rōē, ꝙ locꝰ aggrauat reꝫ geſtā. l. poſt. §. f. ff. de iniur. ⁊ l. aut fa. ca. §. loc. ff. de pe.

c ¶ Neqȝ autem diē. cōmiſſi criminis: † ſed nō cōcepti libelli: vt. ſ. diximꝰ. penitus contrariū eſt in ciuilibus actionibꝰ: vt ff. de edē. l. j. §. diē autē. A teſtibꝰ autē querit dies: vt iij.q.ix. nihilominus. ⁊ .xxxv.q.vj. de parentela. De hoc plene dicemꝰ ſ. iiij.q.iij. in teſtibus. ij. ⁊ etiā dicēt ī qua parte domꝰ. ſm̄ hu. dies eſt aſſignanda, qȝ nō licet vagari cū diſcrimine alterius: vt. ff. de iniur. l. p̄tor. Jo. Tamē dic ꝙ non aliud tenet dicere teſtis q̄ꝫ accuſator propoſuit qȝ nō aliud iudicādum eſt q̄ꝫ in libello comprehenſum ſit. argu. extra de cau. poſ. cū ſuper electione. de ſimonia. licet hely. vltra medium. B.

† Sub. intelliges ... teſtes ... Teſtis ... debeat de die.

ceptio talis eſt. Cōſul ⁊ dies[a]. Apud illum pretorem vel cōſulē Lucius Titiꝰ ꝓfeſſus eſt ſe Meuiā lege Julia de adulteriis reā deferre, ꝙ dicat eā cū Caio Seio[b] in ciuitate illa, in domo illius, in menſe illo, cōſulibus illis cōmiſiſſe adulterium. Utiqȝ eñ et locus deſignandus eſt in quo adulterium cōmiſſum eſt: † ⁊ perſona cum qua admiſſum dicit, ⁊ menſis: hoc enim lege Julia publicorum iudiciorū cauet, et generaliter precipitur omnibus qui aliquem reum deferūt. Neqȝ autē diem[c] neqȝ horam inuitus comprehendet. Qȝ ſi libelli inſcriptionū legitime ordinati non fuerint, rei nomen aboletur, ⁊ ex integro repetendi reum poteſtas fiet. Item ſubſcribere debebit is qui dat libellum, ſe ꝓfeſſum[d] eſſe: vel alius pro eo, ſi literas neſciat: ſed ſi aliud[e] aliqđ crimen obiiciat, veluti ꝙ domū ſuā prebuit vt ſtuprū materfamilias pateretur: ꝙ adulterum deprehenſum dimiſerit, ꝙ preciū pro cōperto ſtupro acceperit: et ſi quid ſimile, idipſum in libello cōprehēdēdū erit. Si accuſator deceſſerit, aliave cauſa eum impedierit quo minus accuſare poſſit: et ſi qđ ſimile eſt, nomen rei aboletur poſtulante reo[f]. Idqȝ ⁊ lege iulia de vi ⁊ ſenatuſcōſulto cautum eſt, ita vt liceat aliis ex integro repetere reum: ſed intra quod tempus, videbimus[g]. Et vtiqȝ .xxx. dies vtiles obſeruandi ſunt.

¶ Cauſa .iii.

QUidā epiſcopus[h] a propria ſede deiectꝰ eſt, petit reſtitui: poſt reſtitutionē inducitur in cauſam, inducias poſtulat: tandē ad eiꝰ accuſationem procedit quidam nō legitime coniunctus vxori, ⁊ duo infames, ⁊ tres religioſi: accuſatores teſtes de domo ſua ꝓducunt, et alios ſibi inimicos extra ſuam ꝓuinciam: reus criminoſo iudici offertur ab vno tm̄ audiendus ⁊ iudicandus: quidā de accuſatoribꝰ ⁊ teſtibus abſentes ꝑ epl'am illū accuſare ⁊ in eū teſtificari contēdūt: cū multa capitula ei obiicerentur, in primo accuſatores deficiunt: demū accuſatio in accuſatorem vertitur.

Hic primo querit an reſtitutio dāda ſit quibuſlibet expoliatis. Secūdo de induciis, an poſt reſtitutionē tm̄, an etiam poſt vocationē ad cauſam q̇buſlibet cōcedēde ſint. Tertio quo ſpatio menſium vtriqȝ ſint concedende. Quarto an infames et non legitime ꝯiuncti ad accuſationem ſint admittendi. Quinto, an te-

d ¶ Se ꝓfeſſum eſſe. Id eſt ſe velle proſequi accuſationem, ⁊ ſubiturum talionem ſi nō probauerit. Joan.

e ¶ Sed ſi aliud. Id eſt eodem modo eſt procedendū ſi aliud crimen obiiciat.

f ¶ Reo. hoc etiam fiat elapſo biennio: vt. C. vt intra certum tempus. l. vlt.

g ¶ Uidebimus. ff. ad turpil. l. in ſenatus. §. vlti.

QUidā epiſcopꝰ. ¶ Caſus. Supra in ꝓma cauſa tractauit de ordine iudiciorū, ⁊ de reſtitu. ſpolia. Sed qȝ non ad plenꝰ dixerat, ideo ſupponit hanc cauſam tertiā, in qua plenius tractat de reſti. ſpo. ⁊ de induciis dandis: ⁊ an infames ſint admittendi ad accuſandū, ⁊ quales teſtes ſint admittēdi, ⁊ qualis debeat eſſe iudex, ⁊ de multis aliis que oia vt apertiꝰ pateant thema ꝓponit, de q̄ .xi. elicit q̄ones.

h ¶ Quidā ep̄s. hic primū agit an ſpoliatus ſit reſtituēdus, ſed ſupra cauſa .j.q.ij. agebatur an ſpoliatꝰ eſſet in ius vocandꝰ. Eſt autē regulare ꝙ ſpoliatꝰ ab alio q̄ꝫ iudice, vel etiā ſi a iudice eſt ſpoliatꝰ ſine ordine iuris, ſemꝑ ſtatim eſt reſtituēdꝰ nō obſtante exceptione alicuiꝰ criminis, vel non canonice inſtitutionis: vt ex̄ de reſti. ſpo. in l'ris. ⁊ c. itē cū quis. ⁊ c. cōquerēte. ⁊ .vj.q.iij. deniqȝ. Fallit in caſibꝰ hic notatis. Intruſio .ſ. qn̄ aliqs occupauit ſedem ap'ticā violēter: vt ſ. e. §. patꝫ. ſed hoc ſp'ale eſt in papa. Dilapidatio: vt iij.q.ij. qȝ ea. ſꝫ hodie hoc non tenet, qȝ nō eſt ſpoliādꝰ aliqs, niſi probata ſuſpitiōe: vt extra de ſimo. lꝫ. Criminis enormitas: vt ij.q.v. ſuꝑ cā. Infamia et criminis euidentia: vt. ij.q.v. pbr̄. ⁊ .q.j. ſcelꝰ. ⁊ c. manifeſta. Itē crimē ſimonie. ex̄ de ſimo. accuſatū. ⁊ c. tāta. Cōtumacia: vt. iij.q.ix. decernimꝰ. Scandalū: vt. iij.q.vj. hec quippe. Fornicatio notoria. extra de diuor. ſignificaſti. Itē cū reus eſt abſens. extra de offi. iudi. dele. ꝯſultationibus. Cū incontinēti deiecit, extra de reſti. ſpoli. olim. Item cū ſpoliatio eſt probata in modū exceptionis. extra de ordi. cogni. cum dilectus. Item ſm̄ quoſdam cum incōtinenti ſpoliator vult probare exceptionem. extra de reſtit. ſpo. literas. ff. ad exhibēdum. l. iij. §. ibidem. Itē cum a muliere obiicitur ſeuitia viri: vt extra de reſtitu. ſpo. ex tranſmiſſa. Item in caſu quem habes extra de diuor. gaudemus. in fine. Itē exceptio

Spoliatꝰ eſt ſēper reſtituendꝰ regulariter.

Spoliato in mḱtis caſibꝰ denegat reſtitutio